

הסוד של מלמד התינוקות

הספור על האיש הפשוט
שפתח את שערי השמים

שִׁים הַבְּרִי עֲלוּרַת נֶהַל הָעִיר

הַשָּׁמַיִם הַסְּגוּרִים

בַּצֹּרֶת קָשָׁה פָּקְדָה אֶת
הָעִיר. הָאֲדָמָה יִבֶּשָׁה,
אֵין מַיִם לְשִׁתּוֹת, וְכָל
הָעָם בִּדְאָגָה גְּדוֹלָה.

יְעוּשִׁים שְׁלָחוּ יַעֲנֵר, פֶּרַעַם הָעוֹוִילוּה

הָשָׁר לֹא מִרְעוּם הוֹנֵשׁר עִם שַׁעַה

הַמוֹם עֲבָדֵי מִלְּאִיָּה הַסְּנוּיָה

רַב הַגָּדוֹל מִתְּפִלָּה

רַב, מִגָּדוֹלֵי הַחֲכָמִים, גּוֹזֵר
תַּעֲנִית (צוּם). כָּל הָעִיר
נֹאֲסָפָה לְזַעַק וּלְהִתְפַּלֵּל
מֵעוֹמְקָא דְלִבָּא לָהּ.

וְהַגִּשָּׁם... לֹא יוֹרֵד

לְמַרְוֹת הַתְּפִילּוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל רַב וְשֶׁל כָּל
הָעָם, הַשָּׁמַיִם נִשְׁאַרוּ סְגוּרִים בְּמַנְעוּל.

איש פשוט ניגש לתבה

שליח צבור חדש יורד לפני
התבה. אדם פשוט וענו
וענו שאוף אחד לא ידוע
כצדיק מפרסם.

הַנֶּס הַמִּידִי!

הוא אומר "מְשִׁיב הָרוּחַ" ...
ומִיד נוֹשֶׁבֶת רוּחַ!

הוא אומר "מוֹרִיד הַגֶּשֶׁם" ...
ומִיד שׁוֹטֵף גֶּשֶׁם בְּרָכָה!

תַּעֲלוּמַת הַנְּשִׁמִּים הַפְּתוּחִים

רַב נִגַּשׁ אֵלָיו בְּפִלְיָאָה נְשִׁאִין
כְּמוֹרָה וְשׂוֹאֵל:
"מָה מַעֲשִׂיךְ? מָה הַסּוּד
הַסּוּד נְשִׁלְךָ, נְשִׂי' שָׁמַע אֶת
תְּפִלָּתְךָ כָּל כָּךְ מַהֵר?"

סוד #1: אַהֲבָה שׁוֹה לְכָל־

אֲנִי מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת.
אֲצַלִּי יְלָדֵי עֲשִׁירִים
עֲשִׁירִים וְיְלָדֵי עֲנִיִּים
לִזְמָדִים תּוֹרָה יַחַד –
כָּל־שׁוֹמֵם וְאַהֲוָבִים
לְגַמְרִי.

סוד #2: תורה של חסד

מי שאין למשפחתו יכולת וכסף לשלם על הלימוד,
אני מלמד אותו בחינם. איני לוקח ממנו כלום.

הַאֲתָגֹר: הַיֵּלֵד: הַיֵּלֵד שְׁבוּרָח

מָה קוֹרָה כְּשֵׁיֶלֶד מִתְרַשֵּׁל
בְּלִמּוּד וּבִזְרָח מִהַכֶּתֶה?
רֹב הָאֲנָשִׁים הָיוּ כּוֹעֲסִים
וּוִית כּוֹעֲסִים וּמַעֲנִיָּשִׁים...
אָבֵל הַמְּלִמֵּד שָׁלְנוּ פוֹעֵל
אַחֲרָת!

סוד #3: הסבלנות המנצחת

יש לי ברכת דגים. כשילד
בורח, אני לא כועס! אני
אני נותן לו דג במתנה,
במתנה, מפיס ומשמח
אותו באהבה, עד שהוא
בוחר לחזור ללמד תורה.

הַמַּפְתָּחוֹת שֶׁפִּתְּחִים אֶת הַשָּׁמַיִם

רַב יֵבִין אֶת הַלֶּקַח. שֶׁעֲרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּחִים
לֹא רַק בְּזָכוֹת חֲכָמָה עֲצוּמָה, אֲלָא בְּזָכוֹת מִי
שְׂאוֹהֵב אֶת הַיְלָדִים שֶׁל ה' בְּלִי גְבוּל!

הכח של המלמד (הוא)

המלמד הבין שכעס לא עוזר ללמד
תורה. הוא בחר בדרך של פיוס
(להשלים ולשמח) ואהבה לכל
תלמיד שהיה לו קשה.

הכח של הכתה שלנו (אנחנו)

לפעמים קל לותר על חבר שפועס,
שמתקשה או שרוב אתנו.
אַנְחֵנוּ לומדים שפאסור לוֹתֵר! עֲלִינוּ
לנסות להבין אותו ולקרב אותו בִּאֲהָבָה.

אתה

הכוח בידים שלך! (אתה)

אם תראה ילד שמתקשה או
מתרחק – נסה לפיס אותו בחייד
ובסבלנות.

כְּשֶׁאַתָּה אוֹהֵב אֶת חֲבֵרֶיךָ, ה'
פּוֹתֵחַ אֶת כָּל שַׁעֲרֵי הַשָּׁמַיִם בְּזִכּוֹתֶךָ!

